

I ALL ÆRBØDIGHET.

Du ska itte trø i graset.
Spede spira lyt få stå.
Mållaust liv har og ei meining
du lyt sjå og tenkja på.
På guds jord og i hans hage
er du sjøl eit lite strå.

Med begrepet **ærbødighet** tenker vi vel ofte på noe stort, prangende, mektig, som forventer underdanighet. Men Einar Skjæråsen minner oss om å se det store i det små ved å være ydmyk ovenfor noe lite, som er like verdifullt for det. Gud har jo knytta seg til det svakeste i oss - i form av et lite barn. Det er ikke lett å fortolke ordet **ærbødighet**. Umiddelbart, naturlig, går tanken til Skaperverket. **Guds skaperverk** ser jeg på med **All ærbødighet**. Det er jo et under, uansett hva man velger å kalle det som startet "prosessen" den gang det ingenting var. Hva eller hvem står bak? **Hva er det som har gitt det liv?** Hvordan vi enn ser på det, må det da være ufattelig krefter som har satt igang det hele. Det eneste jeg vet, er at jeg erkjenner at der **er** noe større enn meg og min viten, jeg vil gjerne kalle **Gud Fader**. Det er det som gir trygghet, det vi har lært, og tror på, selv om vi ikke kan overbevise noen.

Ingeborg Sørum

**Gud vere lova for livet vi har, livet i verda den vene!
Gud er vår Skaper og Herre og Far, han vil vi takke og tene.**